

Forfatter: Falster, Christian

Titel: Udrag fra LÆRDOMS LYSTGAARD ELLER ADSKILLIGE DISCURSER FØRSTE PART

Citation: Falster, Christian: "Lærdoms Lystgaard eller Adskillige Discurser", i Falster, Christian: *Lærdoms Lystgaard eller Adskillige Discurser*, udg. af JØRGEN OLRIK , 1919-20, s. 276. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-falster01-shoot-idm140591132872960/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Lærdoms Lystgaard eller Adskillige Discurser

rettet 31 e. Chr.) og kejser Claudius' frigivne og sekreter Narcissus nævnes her som exemplar på skamlose stræbere, der har trængt sig frem ved fyrstegunst.

d) Det tilsvarende latinske udtryk (*persolla*) forekommer i 1. act, 3. scene, 36. vers af den kendte romerske komedeskriver Plautus' (d. 184 f. Chr.) stykke *Curculio* (Ødelanden).

e) Dette sidste udtryk står på Græsk (*παρομοεῖν*).

f) Suet. C. 53. — Om Svetonius' her citerede kejserbiografer se V. discurs note d. På det anførte sted siger S., at Augustus afskyede navnet *sherres* som en forbandelse og et skældsord, og anfører exemplar derpå.

g) Id. c. 27. — Svetonius siger her om Tiberius, at da en mand kaldte ham herre, betydede han ham, at han ikke oftere måtte fornærme ham, og fortæller et par beslægtede anekdoter. — Det sidste ord står i originalen på Græsk: *ακμαιός*.

h) Val. Max. IV, 1, 6. — Om denne skribent se IV. discurs note t. — Hovedtemplet på Capitolium i Rom var viet til Jupiter, Juno og Minerva.

i) Id. ib. extern. 7. (o: samme skrift, samme bog, i slutn. af 7. kap.) — De nævnte mænd tilhører de såkaldte syv vise, en kreds af fremragende statsmænd hos Grækerne i 6. årh. f. Chr.

j) Juven., Sat. XIV, vs. 57. — Om Juvenals 14. satire se II. discurs note o. — Meningen med verset er naturligvis, at hans hjerne er så tom, at den trænger til kopsætning.

k) Lib. IV, § 46, p. m. 32. — Det følgende citat af kejserfilosofen Marcus Aurelius Antoninus (se II. discurs note m) anføres af Falster på Græsk og oversættes på Latin; ang. de anførte ord af den ioniske filosof Herakleitos fra Efesos kan henvises til V. Kuhrs skrift om ham (Kbh. 1917) s. 27, 31, 53, 80 ff. — Persernes dyrkelse af ilden er vel kendt; mindre kendte er de